RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 500/2009

av den 11 juni 2009

om ändring av förordning (EG) nr 1212/2005 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa gjutjärnsprodukter med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen [1] (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 11.3,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. GÄLLANDE ÅTGÄRDER

(1) Genom förordning (EG) nr 1212/2005 [2] införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa gjutjärnsprodukter med ursprung i Kina (nedan kallad *förordningen om slutgiltiga åtgärder*). De individuella tullsatserna sträckte sig från 0 % till 37,9 %, och tullsatsen för övriga företag fastställdes till 47,8 %. Genom kommissionens beslut 2006/109/EG [3] och rådets förordning (EG) nr 268/2006 [4] godtogs ett erbjudande om gemensamt åtagande från ett antal företag tillsammans med den kinesiska handelskammaren för import och export av maskiner och elektroniska produkter, CCME (*China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products*). Med anledning av olika ansökningar om status som ny exporterande tillverkare har förordningen om slutgiltiga åtgärder ändrats vid några tillfällen – senast i april 2009 [5].

B. INLEDANDE AV ÖVERSYNEN OCH FÖRFARANDET

(2) Den 8 november 2007 mottog kommissionen en begäran om interimsöversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen. Begäran ingavs av Eurofonte (nedan kallad *sökanden*) på nio europeiska tillverkares vägnar. Sökanden hävdade att det rådde vissa oklarheter om omfattningen på åtgärderna i förordningen om slutgiltiga åtgärder. Sökanden ansåg att produktdefinitionen borde förtydligas när det gäller gjutjärnsprodukter av segjärn, särskilt med avseende på huruvida detta slags gjutjärnsprodukter borde omfattas av definitionen av den berörda produkten.

(3) Sedan det konstaterats att det fanns tillräcklig bevisning för att inleda en partiell interimsöversyn, och efter samråd med rådgivande kommittén, inledde kommissionen genom ett tillkännagivande (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande av översynen*) i *Europeiska unionens officiella tidning* [6] en undersökning i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen. Undersökningen begränsades till definitionen av den produkt som omfattas av de gällande åtgärderna.

(4) Kommissionen underrättade de kända tillverkarna, importörerna och användarna i gemenskapen, exportlandets företrädare och alla kända exportörer i Kina om att översynen inleddes. Kommissionen begärde uppgifter från alla dessa parter och från de andra parter som gav sig till känna inom den tidsperiod som angavs i tillkännagivandet om inledande av översynen. Kommissionen gav även berörda parter tillfälle att skriftligen lämna synpunkter och att begära att bli hörda.

(5) Femton gemenskapstillverkare, nio importörer i gemenskapen som inte var närstående de exporterande tillverkarna från Kina, en gemenskapsanvändare och sjutton exporterande tillverkare från Kina besvarade frågeformuläret.

(6) Utfrågningar hölls med sex berörda parter som begärt att bli hörda, nämligen sökanden, en gemenskapstillverkare och fyra importörer.

C. BERÖRD PRODUKT

(7) Den berörda produkten är, enligt artikel 1 i förordningen om slutgiltiga åtgärder, produkter av icke-aducerat gjutjärn avsedda att täcka eller ge tillgång till marksystem eller underjordiska system, och delar därav, även maskinbearbetade, belagda, målade eller utrustade med andra material, med undantag av brandposter, som klassificeras enligt KN-nummer 7325 10 50, 7325 10 92 och ex 7325 10 99 (Taric-nummer 7325 10 99 10), med ursprung i Kina.

[1] EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.
[2] EUT L 199, 29.7.2005, s. 1.
[3] EUT L 47, 17.2.2006, s. 59.
[4] EUT L 47, 17.2.2006, s. 3.
[5] EUT L 94, 8.4.2009, s. 1.
[6] EUT C 74, 20.3.2008, s. 66.

(8) I produktdefinitionen i samma förordning, bl.a. i skäl 18, anges att gjutjärnsprodukter består av gråjärn eller segjärn, och trots de skillnader som beskrivs i skälen 20 och 21 dras slutsatsen i skälen 22 och 29 att alla typer av gjutjärnsprodukter har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper, i grunden används för samma ändamål och kan betraktas som olika typer av en och samma produkt.

(9) Enligt flera parter omfattar inte den term som används i artikel 1 i förordningen om slutgiltiga åtgärder för att beskriva den produkt som åtgärderna avser (”produkter av icke-aducerat gjutjärn”) gjutjärnsprodukter av segjärn. Vissa parter hänvisade till ett annat KN-nummer – rördelar av aducerat gjutjärn (KN-nummer 7307 19 10) – där det i den relevanta förklarande anmärkningen till Kombinerade nomenklaturen anges att nodulärt gjutjärn (segjärn) är aducerat. Det påstods därför att gjutjärnsprodukter av segjärn inte omfattades av förordningen, även om det i den beskrivande delen av samma förordning anges att alla slags gjutjärnsprodukter kan betraktas som olika typer av en och samma produkt.

D. UNDERSÖKNINGENS RESULTAT

1. Inledande anmärkningar

(10) Flera berörda parter hävdade att en översyn av produktdefinitionen inte skulle vara det rätta sättet att utreda ovannämnda fråga, utan att kommissionen i stället skulle behöva inleda antingen en ny antidumpningsundersökning enligt artikel 5 i grundförordningen eller en undersökning av kringgående av åtgärder enligt artikel 13 i grundförordningen.

(11) Eftersom syftet med undersökningen i första hand är att utreda den ursprungliga undersökningens omfattning, och att vid behov anpassa den normativa delen, är en översyn av produktdefinitionen grundad på artikel 11.3 i grundförordningen det förfarande som lämpar sig bäst i detta fall. En ny undersökning enligt artikel 5 i grundförordningen och en undersökning av kringgående av åtgärder enligt artikel 13 i grundförordningen gäller andra omständigheter. Den förstnämnda kan bl.a. användas för att inleda en undersökning av en produkt som inte ingick i den ursprungliga undersökningen (t.ex. med en annan produktdefinition eller med ursprung i länder som inte omfattas av åtgärder). Den sistnämnda kan användas som utgångspunkt för att undersöka om åtgärderna kringgås i fråga om en produkt som omfattas av åtgärder. Dessa bägge typer av undersökningar lämpar sig därför inte under föreliggande omständigheter.

(12) Det var därför motiverat att inleda denna översyn för att se till att antidumpningsåtgärderna tillämpas korrekt.

2. Analys av den ursprungliga undersökningen

(13) I ett första skede analyserades den ursprungliga undersökningen för att avgöra om den verkligen hade omfattat inte bara gjutjärnsprodukter av gråjärn utan också av segjärn.

(14) I tillkännagivandet om inledande av den ursprungliga undersökningen ([1]) beskrivs produkten som ”vissa varor av icke-aducerat gjutjärn avsedda att täcka eller ge tillgång till mark- eller underjordiska system, […] med ursprung i Kina […], normalt klassificerad enligt KN-nummer 7325 10 50, 7325 10 92 och 7325 10 99”.

(15) Orden ”normalt klassificerad enligt” klargör att de KN-nummer som anges i tillkännagivandet om inledande ”nämns endast upplysningsvis”, vilket är brukligt. Berörda parter kunde alltså inte anta att endast produkter som omfattas av dessa KN-nummer skulle ingå i undersökningen. Vid sidan av upplysningarna om produktdefinitionen i tillkännagivandet om inledande fanns det dessutom ytterligare information i den icke-konfidentiella version av det ursprungliga klagomålet som var tillgänglig för alla parter som berördes av förfarandet, och som skickades till alla exporterande tillverkare, importörer och användare som förtecknades i klagomålet.

(16) I den icke-konfidentiella versionen av klagomålet är definitionen av den berörda produkten exakt densamma som den som offentliggjordes i tillkännagivandet om inledande. Ytterligare klargöranden av den allmänna beskrivningen finns i punkterna 3.2–3.7 i klagomålet. Det framgår på flera ställen i dessa punkter att klagomålet avsåg produkter av både gråjärn och segjärn. I punkt 3.5 nämns t.ex. att produkten är gjord av icke-aducerat gjutjärn, vilket kan vara gråjärn eller segjärn. I punkt 3.4 i den icke-konfidentiella versionen av klagomålet beskrivs dessutom produktionsprocessen för gjutjärnsprodukter av både gråjärn och segjärn.

(17) Det fanns heller inget i tillkännagivandet om inledande som antydde att det skulle vara mer begränsat till sin omfattning än klagomålet.

([1]) EUT C 104, 30.4.2004, s. 62.

(18) Under den ursprungliga undersökningen samlades det in uppgifter om dumpning och skada i fråga om gjutjärnsprodukter av både gråjärn och segjärn. I de frågeformulär som skickades till de kända berörda parterna och de berörda parter som gav sig till känna och begärde ett frågeformulär ingick båda typerna i beskrivningen av de produkttyper som måste redovisas i produktklassificeringen (produktkontrollnummer). Det var därför uppenbart för alla samarbetsvilliga parter som fick ett frågeformulär att undersökningen omfattade gjutjärnsprodukter av gråjärn och av segjärn. Att produktklassificeringen omfattade båda typer innebar också att alla slutsatser som drogs om dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse i den ursprungliga undersökningen avsåg gjutjärnsprodukter av såväl gråjärn som segjärn.

(19) I det slutliga meddelandet av uppgifter som skickades till alla berörda parter och i förordningen om slutgiltiga åtgärder nämndes dessutom på flera ställen att gjutjärnsprodukter kan bestå av antingen gråjärn eller segjärn (se t.ex. skälen 18, 20 och 21). Skillnaden mellan de båda typerna av gjutjärnsprodukter undersöktes och förklarades (se ovannämnda skäl). De slutsatser som drogs i skäl 22 i förordningen om slutgiltiga åtgärder var att undersökningen visat att alla typer av gjutjärnsprodukter, trots skillnaderna vad beträffar gråjärn och segjärn, har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper, att de i grunden används för samma ändamål och att de kan betraktas som olika typer av en och samma produkt.

(20) Mot bakgrund av ovanstående kan slutsatsen dras att den ursprungliga undersökningen omfattade gjutjärnsprodukter av både gråjärn och segjärn. Även om man antar att detta inte framgick klart av enbart tillkännagivandet om inledande, så hade de berörda parterna åtskilliga möjligheter att få reda på att undersökningen omfattade gjutjärnsprodukter av både gråjärn och segjärn, eftersom det angavs i den icke-konfidentiella versionen av klagomålet och frågeformulären, och eftersom de berörda parterna underrättades om detta i slutskedet.

(21) Efter att ha underrättats om de slutgiltiga resultaten av denna översyn hävdade en berörd part att tillkännagivandet om inledande av den ursprungliga undersökningen måste innehålla en tydlig produktdefinition. Eftersom endast produkter av icke-aducerat gjutjärn nämndes i detta tillkännagivande om inledande, kunde importörer av produkter av aducerat gjutjärn utgå ifrån att deras produkter inte omfattades av undersökningen och att de inte behövde konsultera den icke-konfidentiella versionen av klagomålet.

(22) Med tanke på ordalydelsen i det ursprungliga tillkännagivandet om inledande kan det inte hävdas att gjutjärnsprodukter av segjärn uttryckligen eller underförstått var undantagna från definitionen av den berörda produkten. Inledningsvis måste det noteras att det i första stycket i det ursprungliga tillkännagivandet om inledande sades att kommissionen hade ”tagit emot ett klagomål […], i vilket det görs gällande att import av visst gjutjärn med ursprung i Kina […] dumpas och därmed vållar gemenskapsindustrin väsentlig skada”. Därefter nämndes det i punkt 2 (Produkt) att de produkter som omfattades var av icke-aducerat gjutjärn avsedda att täcka eller ge tillgång till marksystem eller underjordiska system, men det angavs inte närmare vad som avsågs med ”icke-aducerat”. De KN-nummer som angavs i tillkännagivandet om inledande nämndes ju uttryckligen ”endast upplysningsvis” och kan alltså inte påstås ha begränsat produktdefinitionen i den ursprungliga undersökningen. Tillkännagivandet om inledande innehöll således redan uppgifter som gav importörer eller exporterande tillverkare av gjutjärnsprodukter av segjärn avsedda att täcka eller ge tillgång till marksystem eller underjordiska system en indikation om att gjutjärnsprodukter av segjärn kunde omfattas av undersökningen. Därför avvisas detta argument.

(23) Men även om så inte hade varit fallet, var tillkännagivandet om inledande av översynen under alla omständigheter entydigt på den här punkten. Där konstaterades i punkt 3 (Grund för översynen) att även om gjutjärnsprodukter av segjärn ingick i den del av förordningen om slutgiltiga åtgärder där produkten beskrivs, kunde förordningens normativa del behöva förtydligas i detta avseende. Alla aktörer uppmanades uttryckligen att lämna synpunkter och inkomma med bevisning till stöd för sina åsikter. Importören i fråga har emellertid inte lämnat någon bevisning för att någon eller några av dennes leverantörer som omfattas av tullen inte hade insett att den ursprungliga undersökningen gällde även gjutjärnsprodukter av segjärn. Noteras bör också att det i punkt 9 i tillkännagivandet om inledande av översynen betonades att parter som ville begära en annan översyn kunde göra det i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen. Inga exportörer vars produkter omfattas av tullen har dock påstått att de under den ursprungliga undersökningen inte förstod att också gjutjärnsprodukter av segjärn omfattades, och att det därför nu borde inledas en ytterligare översyn för att räkna om den tullsats som gäller deras produkter, inklusive produkter av segjärn.

(24) Därför avvisas den berörda partens argument.

3. **Jämförelse mellan gjutjärnsprodukter av segjärn och gjutjärnsprodukter av gråjärn**

(25) För att klargöra om slutsatserna rörande gjutjärnsprodukter av gråjärn och segjärn enligt förordningen om slutgiltiga åtgärder verkligen var riktiga, undersöktes huruvida det var korrekt att anta att gjutjärnsprodukter av segjärn och gråjärn har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och slutliga användningsområden, såsom anges i förordningen om slutgiltiga åtgärder.

a) *Fysiska, kemiska och tekniska egenskaper samt utbytbarhet*

(26) När det gäller de *fysiska egenskaperna* påverkas gjutjärnsproduktens slutgiltiga form av dess syfte och installationsförhållanden, men under alla omständigheter måste produkten uppfylla villkoren i gällande standarder, t.ex. EN 1561, EN 1563, EN 124 och EN 1433.

(27) I fråga om gjutjärnsprodukternas *kemiska egenskaper* är både gråjärn och segjärn legeringar av järn och kol. Det finns vissa mindre skillnader i råvarustrukturen och även de material som tillsätts under framställningen (t.ex. magnesium), men slutprodukterna uppvisar inga större skillnader i detta avseende.

(28) Eftersom man tillsätter magnesium vid framställningen av segjärn ändras gjutjärnets mikrostruktur från fjällig (hos gråjärn) till kulformig (nodulär) struktur. En annan benämning på segjärn är följaktligen ”nodulärt gjutjärn”.

(29) När det gäller de *tekniska egenskaperna* visade undersökningen att segjärn, till skillnad från gråjärn, har tekniska egenskaper som ger materialet högre brotthållfasthet och framför allt att det i betydligt större utsträckning kan deformeras utan att spricka vid tryckspänning, dvs. segjärn kan genomgå plastisk deformation (är duktilt) medan gråjärn spricker när det utsätts för tryckspänning, dvs. är sprött. Trots denna skillnad visade undersökningen att andra grundläggande mekaniska eller tekniska egenskaper, t.ex. gjutegenskaper, slitstyrka och elasticitet är jämförbara för gråjärn och segjärn.

(30) De skillnader mellan gråjärn och segjärn som nämns ovan påverkar dessutom bara gjutjärnsproduktens utformning (dvs. om det krävs någon låsanordning), men inte hur väl gjutjärnsprodukterna tjänar sitt syfte, som är att täcka eller ge tillgång till marksystem eller underjordiska system.

(31) Gjutjärnsprodukter med ovannämnda slutliga användningsområden måste uppfylla kraven i standarderna EN 124 (brunnsbetäckningar) och EN 1433 (galler till avloppssystem). I båda dessa standarder anges att gjutjärnsmaterialet måste uppfylla kraven i antingen EN 1561 eller EN 1563 (dvs. gråjärn eller segjärn). Både gråjärn och segjärn uppfyller således standardernas krav och kan därmed anses *utbytbara*.

b) *Slutanvändningsområden*

(32) Konsumenterna uppfattar de båda typerna av gjutjärnsprodukter som samma produkt som används för att täcka över brunnar, stå emot trafikbelastning, ge säkert och enkelt tillträde till underjordiska nät eller samla upp dagvatten (galler). Båda typerna ger långsiktigt hållbara lösningar.

c) *Slutsats*

(33) Man kan därför dra slutsatsen att även om det finns mindre skillnader mellan de båda produkttyperna, så var det korrekt att betrakta dem som en och samma produkt eftersom de har samma fysiska, kemiska och tekniska egenskaper, kan användas för samma ändamål och är utbytbara. Detta bekräftar resultatet av den ursprungliga undersökningen och skälen 18 och 20–22 i förordningen om slutgiltiga åtgärder.

(34) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter ifrågasatte flera berörda parter dessa resultat och betonade att det redan under den ursprungliga undersökningen hade dragits felaktiga slutsatser om att gjutjärnsprodukter av gråjärn och av segjärn har samma egenskaper och borde betraktas som en enda produkt i undersökningen. Parterna hävdade att flera olika faktorer visar att de båda gjutjärnstyperna inte är jämförbara och att de borde behandlas som olika produkter. Bland annat nämnde parterna i) de olika produktionsprocesserna som medför ii) helt olika fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och iii) annorlunda kostnadsstrukturer och slutligen iv) skillnader i konsumenternas uppfattning av produkterna. Till stöd för detta påstående fick kommissionen ta del av flera expertutlåtanden och artiklar i facktidskrifter. I expertutlåtandena betonades huvudsakligen skillnaderna i grafitstruktur mellan segjärn och gråjärn samt de tekniska skillnaderna, dvs. att segjärn kan deformeras när det utsätts för tryckspänning medan gråjärn spricker.

(35) Under denna undersökning bekräftades att det mycket riktigt finns skillnader mellan de båda produkttyperna, dvs. gjutjärnsprodukter av gråjärn respektive segjärn. Att magnesium tillsätts vid framställningen av segjärn gör att grafitstrukturen övergår från fjällig till kulformig, vilket ger segjärnet andra mekaniska egenskaper, t.ex. att det till viss del kan deformeras när det utsätts för tryckspänning. För gjutjärnsprodukter av segjärn krävs dessutom i regel en särskild utformning för att låsa fast dem vid ytan. Det är ju emellertid gängse praxis att undersöka om produkterna eller produkttyperna har samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och i grunden används för samma ändamål för att fastställa om de i antidumpningsundersökningen kan betraktas som en och samma produkt. Detta innebär att produkttyperna inte måste vara identiska i alla avseenden ur vetenskaplig (eller annan) synvinkel, utan att vissa skillnader kan godtas under förutsättning att de har samma ovannämnda grundläggande egenskaper. Förfarandet gäller heller inte import av materialet som sådant, dvs. gjutjärn, utan av *produkter av gjutjärn avsedda att täcka eller ge tillgång till marksystem eller underjordiska system, och delar därav*. Denna undersökning bekräftade att gjutjärnsprodukter av segjärn har samma grundläggande egenskaper som gjutjärnsprodukter av gråjärn (se motiveringen i skälen 24–30). Argumentet att gjutjärnsprodukter av gråjärn och gjutjärnsprodukter av segjärn inte har samma grundläggande egenskaper avvisas därför.

4. **Galler till avloppssystem**

(36) I denna undersökning hävdade två företag att åtgärderna inte borde gälla avvattningssystem som omfattas av standarden EN 1433. Till stöd för sitt påstående poängterade parterna att det i förordningen om slutgiltiga åtgärder bara hänvisas till en annan standard (EN 124) som gäller för brunnsbetäckningar, och att den ursprungliga undersökningen klart och tydligt var inriktad på betäckningar för nedstigningsbrunnar (manluckor).

(37) Klaganden hävdade att det i tillkännagivandet om inledande av översynen inte fanns någon hänvisning till galler till avloppssystem i själva grunden för den partiella interimsöversynen, och att sådana argument därför inte skulle beaktas. Detta argument avvisas dock eftersom det i tillkännagivandet om inledande av översynen också angavs att produktdefinitionen skulle förtydligas. Att särskild tonvikt lades vid huruvida gjutjärnsprodukter av segjärn omfattades av åtgärderna utesluter inte att även andra påståenden som rör produktdefinitionen kan granskas.

(38) Först undersöktes huruvida galler till avloppssystem omfattades av den ursprungliga undersökningen.

(39) Såsom nämns i skäl 14 beskrevs produkten i tillkännagivandet om inledande av den ursprungliga undersökningen som ”vissa varor av icke-aducerat gjutjärn avsedda att täcka eller ge tillgång till mark- eller underjordiska system, och delar därav, […]”. Eftersom galler till avloppssystem används för att täcka marksystem eller underjordiska system och delar därav, måste tillkännagivandet om inledande anses omfatta galler till avloppssystem som ett slags gjutjärnsprodukter.

(40) I den icke-konfidentiella versionen av det ursprungliga klagomålet angavs det dessutom uttryckligen att den berörda produkten normalt benämndes efter sitt användningsändamål, dvs. manluckor, brunnslock eller *galler till avloppssystem* och andra betäckningar (se punkt 3.2). Ännu en hänvisning till att galler till avloppssystem omfattas av den berörda produkten finns i punkterna 3.5 (om effektiv avledning av dagvatten) och 3.6.

(41) Galler till avloppssystem ingick även i beskrivningen av de produkttyper som skulle redovisas i frågeformuläret (produktkontrollnummer), så alla samarbetsvilliga parter som fick ett frågeformulär även måste redovisa försäljning av avloppsgaller. Följaktligen ingick galler till avloppssystem i alla slutsatser som drogs om dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse i den ursprungliga undersökningen.

(42) I förordningen om slutgiltiga åtgärder, som samtliga berörda parter underrättades om, sägs vidare bl.a. i skälen 15–17 att gjutjärnsprodukter i allmänhet består av en ram som är nedsänkt i marken och antingen ett lock eller ett galler som är i jämnhöjd med ytan. I skäl 17 nämns att lock och galler finns i många olika former, inbegripet triangel- eller cirkelformade, kvadratiska eller rektangulära former. Vidare anges i skäl 19 att de olika produktformerna, t.ex. manluckor, brunnslock och andra betäckningar, liknar varandra tillräckligt för att vid undersökningen betraktas som en enda produkt. Ordalydelsen i förordningen om slutgiltiga åtgärder antyder således att galler till avloppssystem också betraktades som en möjlig typ av gjutjärnsprodukter.

(43) Av ovanstående kan man följaktligen dra slutsatsen att galler till avloppssystem ingick i produktdefinitionen i den ursprungliga undersökningen.

(44) Efter att ha underrättats om de slutgiltiga resultaten hävdade en berörd part att det inte framgick klart av vare sig tillkännagivandet om inledande eller förordningen om slutgiltiga åtgärder att galler till avloppssystem ingick i undersökningen. Parten i fråga påstod att medan tillkännagivandet om inledande åtminstone var oklart i fråga om galler till avloppssystem, angavs det klart och tydligt i skäl 16 i förordningen om slutgiltiga åtgärder att gjutjärnsprodukterna ”måste medge *ett säkert och enkelt tillträde till det underjordiska hålrummet*, för att personer antingen skall kunna komma in i eller titta in i hålrummet”. Eftersom linjära avvattningssystem inte medger tillträde till något underjordiskt hålrum utan tjänar till att avleda vatten, ansågs det uppenbart att galler till avloppssystem inte omfattades.

(45) Det förnekas inte att galler till avloppssystem/linjära avvattningssystem som vanligtvis består av en avloppsledning med ett galler upptill oftast tjänar till att avleda vatten från en yta. De medger dock även säkert och enkelt tillträde till ett underjordiskt hålrum, som i detta fall skulle vara avloppsledningen. Om avloppsledningen t.ex. skulle blockeras av löv eller andra föremål, skulle en person kunna lyfta på gallret och få tillgång till avloppsledningen och ta bort det som blockerar ledningen. Även om man antar att avloppsledningen inte kan anses vara en del av det underjordiska hålrummet eftersom hela gjutjärnsprodukten ska ge tillgång till det, kan det fortfarande hävdas att avloppsgallret täcker ett linjärt hålrum i marken som har grävts för att avleda vatten. Vidare betonas att det i skälet i fråga anges att tillträdet kan innebära att personer kan *titta in i hålrummet*, vilket utan tvekan är möjligt för galler till avloppssystem. Den mening som parten citerar måste ses i sitt sammanhang, dvs. tillsammans med skäl 15 och början av skäl 16. Såsom redan nämnts anges att gjutjärnsprodukter i allmänhet består av ”en ram, som är nedsänkt i marken, och antingen ett lock eller *ett galler* som är i jämnhöjd med den yta som används av fotgängare eller fordon, och som håller för fotgängares eller fordons vikt och tryck. […] Gjutjärnsprodukter syftar till att täcka ett underjordiskt hålrum och måste tåla vikten av motorfordons- eller fotgängartrafik. Locket *eller gallret* måste vara fast placerat i ramen så att buller eller skador på människor eller fordon undviks”. Undersökningen visade att galler till avloppssystem i allmänhet består av en avloppsledning som är nedsänkt i marken och ett galler som är i jämnhöjd med den yta som används av fotgängare eller fordon, och som håller för fotgängares eller fordons vikt och tryck. Avloppsgallren kan även användas för att ge tillträde till ett underjordiskt hålrum, och de måste tåla vikten av motorfordons- eller fotgängartrafik. Argumentet att det var uppenbart att galler till avloppssystem inte omfattades avvisas därför.

(46) För att klargöra om resultaten i fråga om galler till avloppssystem var korrekta, undersöktes det i ett andra skede om gallren har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper som andra typer av gjutjärnsprodukter och därför kan anses vara en och samma produkt som de andra typerna av gjutjärnsprodukter.

(47) Undersökningen bekräftade att galler till avloppssystem är gjutjärnsprodukter av gråjärn eller segjärn, och att de i allmänhet består av en ram som är nedsänkt i marken och ett galler som är i jämnhöjd med ytan. Ramen är placerad direkt ovanpå överdelen av ett hålrum. Avloppsgallren är till för att täcka marken och för att man ska kunna titta in i hålrummet.

(48) Visserligen är huvudsyftet med galler till avloppssystem att avleda överskottsvatten så att fordon eller flygplan säkert kan använda vägen eller banan, men avloppsgallren syftar även till att täcka ett underjordiskt hålrum, såsom nämns ovan, och måste tåla vikten av fordon. Dessutom är andra typer av gjutjärnsprodukter (t.ex. brunnsbetäckningar) också till för att avleda överskottsvatten.

(49) När det gäller argumentet att standarden EN 1433 inte förekommer i förordningen om slutgiltiga åtgärder, kan noteras att det i skälen 26 och 27 i avsnittet om likadan produkt görs en hänvisning till EN 124 i samband med ett påstående från några berörda parter att de gjutjärnsprodukter som tillverkades och såldes i Kina och de gjutjärnsprodukter som gemenskapsindustrin tillverkade och sålde inte var likadana. Detta betyder däremot inte att produkter som omfattas av standarden EN 1433 inte omfattades av åtgärderna. En eventuell hänvisning till en viss EN-standard i en förordning görs endast upplysningsvis och betyder inte att det inte kan finnas andra tillämpliga standarder. Standarden EN 1433 var dessutom ny när den ursprungliga undersökningen gjordes (april 2003–mars 2004) – den började tillämpas i augusti 2003 och tillämpades parallellt med nationella standarder fram till augusti 2004. När uppgifterna samlades in under den ursprungliga undersökningen var denna standard därför inte helt i bruk, utan existerade vid sidan av andra standarder som omfattade samma produkt.

(50) Det bekräftas därför att denna särskilda form av gjutjärnsprodukter har samma grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper som andra manluckor, brunnslock och andra betäckningar.

(51) Mot bakgrund av ovanstående står det klart att produkter som omfattas av EN 1433 ingick i produktdefinitionen och bör fortsätta att omfattas av åtgärderna, eftersom skillnaden i huvudsyfte inte kan anses tillräckligt stor för att motivera att detta slags gjutjärnsprodukt utesluts från åtgärderna.

5. **Behovet att ändra den normativa delen av förordningen om slutgiltiga åtgärder – slutkommentarer**

(52) Med hänsyn till ovanstående analys ansågs det ändamålsenligt att undersöka huruvida formuleringen i artikel 1 i förordningen om slutgiltiga åtgärder och skälen 18–29 i samma förordning stämmer överens med resultaten från den ursprungliga undersökningen och ovannämnda resultat. Med andra ord undersöktes om den normativa delen i förordningen om slutgiltiga åtgärder kanske inte behövde ändras trots allt, och huruvida det kunde hävdas att artikel 1 i sin nuvarande lydelse redan tydligt omfattar gjutjärnsprodukter av segjärn. Här beaktades även de berörda parternas synpunkter på produktdefinitionen i förordningen om slutgiltiga åtgärder.

(53) I artikel 1.1 i förordningen om slutgiltiga åtgärder fastställs ju att produkter av ”icke-aducerat” gjutjärn ska omfattas. Vid undersökningen framkom att segjärn kan deformeras plastiskt (se skäl 30).

(54) Således uppstod frågan om segjärn ur teknisk synvinkel alltid måste betraktas som ”icke-aducerat”, dvs. icke smidbart, trots att det kan deformeras plastiskt. Inom materialvetenskapen handlar smidbarhet om huruvida ett material kan deformeras vid tryckspänning, vilket ofta kännetecknas av att materialet kan hamras eller valsas till en tunn plåt. Gemenskapsindustrin hävdade i detta sammanhang att begreppet produkter av ”icke-aducerat” gjutjärn i artikel 1 i förordningen om slutgiltiga åtgärder kunde avse alla gjutjärnsprodukter som inte består av aducerat gjutjärn, vilket skulle inkludera gjutjärnsprodukter av gråjärn och segjärn. Det påstods således att också gjutjärnsprodukter av segjärn, till skillnad från aducerat gjutjärn, är icke-aducerade och därmed omfattas av artikel 1 i förordningen om slutgiltiga åtgärder sedan den trädde i kraft.

(55) Det kan dock noteras att duktilitet och smidbarhet inte alltid sammanfaller – guld är t.ex. både duktilt och smidbart, medan bly bara är smidbart. Under översynen lades det fram bevisning för att segjärn inte bara kan deformeras under dragspänning utan även till viss grad under tryckspänning. Ur teknisk synvinkel förefaller det därför svårt att hävda att segjärn alltid är att betrakta som icke-aducerat (i vilket fall den normativa delen i förordningen om slutgiltiga åtgärder kanske inte skulle behöva ändras).

(56) Faktum kvarstår dock att gjutjärnsprodukter av segjärn omfattades av den ursprungliga undersökningen. För att det inte ska råda några tveksamheter om tolkningen bör förordningen om slutgiltiga åtgärder ändras på denna punkt. Framför allt bör det klargöras att produktdefinitionen omfattar produkter av icke-aducerat gjutjärn och av nodulärt gjutjärn (segjärn). Ytterligare ett KN-nummer bör dessutom inkluderas, nämligen KN-nummer ex 7325 99 10 (andra gjutna varor av järn eller stål, av aducerat gjutjärn). Detta är nödvändigt för att se till att den antidumpningstull som ansågs lämplig för (bl.a.) sådana gjutjärnsprodukter av segjärn under den ursprungliga undersökningen fortsättningsvis verkligen kommer att tas ut.

6. **Retroaktiv verkan**

(57) I tillkännagivandet om inledande av översynen uppmanades berörda parter uttryckligen att lämna synpunkter på en eventuell retroaktiv verkan som slutsatserna kunde komma att få. Flera parter lämnade synpunkter på frågan om retroaktiv verkan under utfrågningarna och i sina inlagor. Över lag motsatte sig alla parter utom gemenskapsindustrin en retroaktiv tillämpning av resultaten från översynen.

(58) Vid den nuvarande undersökningen framkom att den normativa delen av förordningen om slutgiltiga åtgärder bör ändras så att produktdefinitionen förtydligas och att ytterligare ett KN-nummer bör läggas till. Det förefaller som att vissa aktörer under den tidigare perioden har grundat sitt agerande på marknaden på antagandet att gjutjärnsprodukter av segjärn inte omfattades av antidumpningstullen. Att retroaktivt ålägga import av sådana gjutjärnsprodukter till gemenskapen med antidumpningstull skulle kunna få allvarliga negativa konsekvenser för dessa aktörers näringsverksamhet. Därför anses det mer ändamålsenligt att låta förtydligandet av produktdefinitionen få verkan för framtiden.

E. **SLUTSATSER**

(59) Mot bakgrund av ovanstående anses det ändamålsenligt att ändra förordning (EG) nr 1212/2005 för att förtydliga produktdefinitionen i den förordningen så att den omfattar produkter av icke-aducerat gjutjärn och av nodulärt gjutjärn (segjärn). Dessutom bör ytterligare ett KN-nummer läggas till, nämligen KN-nummer ex 7325 99 10.

(60) De berörda parterna har underrättats om undersökningsresultaten och förslaget, och deras synpunkter har beaktats när så var lämpligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1.1 i förordning (EG) nr 1212/2005 ska ersättas med följande:

”1. En slutgiltig antidumpningstull ska införas på import av vissa produkter av icke-aducerat gjutjärn och nodulärt gjutjärn (segjärn) avsedda att täcka eller ge tillgång till marksystem eller underjordiska system, och delar därav, även maskinbearbetade, belagda, målade eller utrustade med andra material, med undantag av brandposter, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7325 10 50, 7325 10 92, ex 7325 10 99 (Taric-nummer 7325 10 99 10) och ex 7325 99 10 (Taric-nummer 7325 99 10 10), med ursprung i Kina.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 11 juni 2009.

På rådets vägnar

G. SLAMEČKA

Ordförande